

tingsmand for Færøerne. Det vil sige, at hvis vi faar Valg her i Maj Maaned, vil Færøerne ikke blive repræsenteret i dette Ting fra Maj til November; og hertil maa endda lægges den Tid, som det under de nuværende vanskelige Forhold, der maaske ogsaa varer til den Tid, vil tage for den valgte at komme hened. Jeg tror derfor ikke, at man paa nogen Maade kan acceptere det af Lagtinget stillede Forslag. Jeg har tilladt mig at bringe i Forslag, at Lagtingsvalget finder Sted i Januar for hele Lagtingets Vedkommende efter de nye Regler, medmindre man paa Færøerne efter de Regler, der allerede er vedtagne i den nye Lov om Valg til Lagtinget, med et vist Stemmetail i hvert Syssel med Kommunalbestyrelsens Samtykke, vedtager, at Valget først skal finde Sted i Juni Maaned. Jeg tror, at det rigtige er, at Valget finder Sted i Januar. Det er den Tid, paa hvilken Færingerne er hjemme. Fra Marts til langt ud paa Efteraaret er de færøske Mænd i et meget stort Antal borte fra Amtet for at gaa paa Fiskeri ude paa det aabne Hav, og det vilde være uheldigt, hvis de skulde være afskaarne fra at stemme. Jeg tillader mig, for det Tilfælde at Valget skulde blive udskudt til Juni Maaned, at foreslaa, at de Regler, som allerede er foreskrevne for skriftlig Afstemning ved Folketingsvalg for Fiskernes Vedkommende, maa blive bragt i Anvendelse for dette ene Lagtingsvalg. Det kan naturligvis hjælpe noget, men det forekommer mig ikke fuldstændig tilfredsstillende, og jeg mener derfor ikke at kunne give Afkald paa — eller kan i hvert Fald ikke selv bringe i Forslag, at Valget ikke skal finde Sted i Januar Maaned. En anden Ting er, at jeg maa erkende, at det eneste, som er nødvendigt, er, at man ikke foretager Valget efter de gamle Regler til den ene Halvdel af Lagtinget i Januar Maaned, thi et saadant Valg er fuldkommen ørkesløst, og at man ikke udskyder Valget af hele Lagtinget længere, end at det kan finde Sted samtidig med Folketingsvalget. En Ordning, som holder sig indenfor disse Grænser, kan jeg acceptere, hvis et Forslag derom fremkommer fra anden Side.

Formanden: Efter Anmodning skal jeg her foreløbig afbryde Forhandlingen om denne Sag for senere at vende tilbage til den.

Vi gaar nu til Behandlingen af den første paa Dagsordenen opførte Sag.

Man gik derefter til:

Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 397 af 28. December 1916 om kommunale Dyrtidsforanstaltninger (Dyrtidsloven).

(Lovforslaget som vedtaget af Lands-tinget findes i Tillæg C. Sp. 179; Fællesudvalgets Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 175).

Fællesudvalgets Indstillinger sattes til Forhandling.

Ordføreren (Kragh): Det er ikke lykkedes i det nedsatte Fællesudvalg at naa til Enighed. Tre Partier, altsaa et betydeligt Flertal, indstiller Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, som det havde efter tredie Behandling i dette høje Ting, med en enkelt Ændring, nemlig den, at Beløbet i § 3, 24 Kr., forhøjes til 27 Kr. — i øvrigt, som sagt, paa alle Punkter i Overensstemmelse med Vedtagelsen her i Tinget ved tredie Behandling. Fra alle Sider har man erkendt, at det Maksimalbeløb af 15 Kr., som i Dyrtidsloven af 1915 var stillet til Disposition for Kommunerne, neppe, i hvert Fald i mange Kommuner, vilde slaa til i den Vinter, vi nu er inde i, og denne Erkendelse har givet sig et enstemmigt Udtryk i Villigheden til at forhøje Beløbet, idet man kun var uenig om, hvor stor Forhøjelsen skulde være, om man skulde gaa op til 24 Kr., som vedtaget af dette Ting, eller til 27 Kr., som vedtaget af Folketinget. Medens det nu utvivlsomt med Rette kan hævdes, at et Beløb af 24 Kr., 15 plus 9 Kr., til Anvendelse i denne Vinter vil vise sig fuldt ud tilstrækkeligt i det store Flertal af Landets Kommuner, kan det paa den anden Side ikke ubetinget dokumenteres, at der ikke kan findes Kommuner, hvor der i Vinterens Løb kan blive Anvendelse for et noget højere Beløb. Jeg maa her minde ørede Medlemmer om, at et Grundlag for en virkelig Overvejelse af dette Spørgsmaal overhovedet ikke foreligger, fordi Lovforslaget i saa høj Grad er uoplyst med Hensyn til, hvad der er anvendt siden Vedtagelsen af den Dyrtidslov, hvorunder vi lever, saa at man ikke er i Stand til at afgøre, om Forholdet ligger paa den ene eller den anden Maade med Hensyn til Forbruget, og slet ikke kan vide noget om, hvorledes der maatte være disponeret rundt i Kom-